

Alperesek: Agentschap voor Grond- en Woonbeleid voor Vlaams-Brabant (Vlabinvest ABP), Vlaams Financieringsfonds voor Grond- en Woonbeleid voor Vlaams-Brabant, Vlaamse Maatschappij voor Sociaal Wonen NV (VMSW), Christof De Knop, Valérie De Knop, Melissa De Knop, Joanna De Keersmaecker, Marie-Jeanne Thielemans

Beavatkozó fél: Vlaams Gewest

Az előzetes döntéshozatalra előterjesztett kérdések

Úgy kell-e értelmezni az Európai Unió működéséről szóló szerződés 21., 45., 49. és 63. cikkét, valamint az Unió polgárainak és családtagjaiknak a tagállamok területén történő szabad mozgáshoz és tartózkodáshoz való jogáról szóló, 2004. április 29-i 2004/38/EK irányelv⁽¹⁾ 22. és 24. cikkét, hogy azokkal ellentétes az olyan szabályozás, amely szerint valamely hatóság ingatlanfejlesztést végez azzal a céllal, hogy kedvező feltételekkel kínáljon a telkeket a telkek és lakások adásvételének és bérelésének piacán olyan személyek előnyben részesítésével, akik szoros társadalmi, gazdasági, szociális vagy kulturális kapcsolatban állnak a hatóság illetékességi területével, miközben

- a Flamand Brabant tartományi tanácsnak a Vlabinvest APB-nek, a Flamand Brabant tartományi telek- és lakásügyi ügynökségének működéséről és igazgatásáról szóló tartományi rendeletről szóló, 2014. február 25-i rendelete és
- a flamand kormánynak a flamand szociális lakásokkal foglalkozó társaság és szociális lakásépítéssel foglalkozó társaság általi, a Flamand Lakáskódex végrehajtása érdekében történő telekátruházás feltételeiről szóló, 2006. szeptember 29-i rendelete 2/2. cikke (valamint a flamand kormánynak a szociálisbérletrendszer Flamand Lakáskódex VII. címének végrehajtása érdekében történő szabályozásáról szóló, 2007. október 12-i rendelete 17. cikkének (2)–(6) bekezdése)

szerinti, összefüggően értelmezett szabályozáshoz hasonlóan olyan jövedelemfüggő feltételeket alkalmaznak, amelyeket a személyek túlnyomó részben képesek teljesíteni?

⁽¹⁾ HL 2004. L 158., 77. o.; magyar nyelvű különkiadás 5. fejezet, 5. kötet, 46. o.; helyesbítés: HL 2004. L 274., 47. o.

A Törvényszék (nyolcadik tanács) T-309/10. RENV. sz., Christoph Klein kontra Európai Bizottság ügyben 2016. szeptember 28-án hozott ítélete ellen a Christoph Klein által 2017. június 9-én benyújtott fellebbezés

(C-346/17. P. sz. ügy)

(2017/C 300/19)

Az eljárás nyelve: német

Felek

Fellebbező: Christoph Klein (képviselő: H.-J. Ahlts Rechtsanwalt)

A többi fél az eljárásban: Európai Bizottság, Németországi Szövetségi Köztársaság

A fellebbező kérelmei

A fellebbező kéri, hogy a Bíróság:

- helyezze hatályon kívül a Törvényszék által a T-309/10. RENV. sz. ügyben 2016. szeptember 28-án hozott ítéletet;

- kötelezze az alperest arra, hogy a felperesnek fizessen meg 1 562 662,30 euró összeget, valamint az aktuális jegybanki alapkamat 8 %-ának megfelelő mértékű kamatokat az ítélet kihirdetéséig tartó időszakra;
- állapítsa meg, hogy a Bizottságnak a továbbiakban hivatkozottak alapján meg kell térítenie a felperes számára azokat a továbbiakban még számszerűsítendő károkat, amelyek 2006. szeptember 15-én keletkeztek;
- a Bizottságot kötelezze a jogvita költségeinek a viselésére;
- másodlagosan helyezze hatályon kívül a Törvényszék által a T-309/10. RENV. sz. ügyben 2016. szeptember 28-án hozott ítéletet, és az ügyet utalja vissza a Törvényszék.

Jogalapok és fontosabb érvek

A fellebbező a fellebbezésének alátámasztásaképpen a következő fellebbezési jogalapokra hivatkozik:

Először is a Törvényszék megsértette a Bíróság alapokmánya 61. cikkének második bekezdését, mivel az tévesen értelmezi a Bíróság ítélete kötőerejének a terjedelmét, és jogilag téves módon előfeltételezi, hogy a felperes a C-120/14. P. sz. ügyben előterjesztett negyedik fellebbezési jogalap elfogadhatatlansága miatt nem követelhet kártérítést az „effecto” nevű terméke tekintetében.

Másodszor a Törvényszék azáltal is megsérti a Bíróság alapokmánya 61. cikkének második bekezdését, hogy nem tekinti úgy, hogy köti a Bíróság jogi értékelése. A Bíróság az ítéletének a 95. pontjában elismeri, hogy a megtámadott elsőfokú ítéletet hatályon kívül kell helyezni, mivel a Törvényszék abban elutasítja a keresetet azon kérelem tekintetében, amely a Bizottságnak a fellebbező által [...] elszenvedett kár megtérítésére való kötelezésére irányul. Ezen jogi értékelés ellenére a Törvényszék jogilag téves módon arra a következtetésre jut, hogy a kártérítési igény a feltételek teljesülésének hiánya miatt nem megalapozott.

Harmadszor a Törvényszék az eljárási szabályzata 84. cikke (1) bekezdésének megsértésével megtagadja annak a megállapítását, hogy a Bizottság a védzáradéki eljárásban tanúsított tétlenségével a 93/42 irányelv 8. cikkének (2) bekezdése szerint az Alapjogi Charta 41. cikkét is megsértette, és ezt azzal indokolja, hogy elfogadhatatlan új jogi érvről van szó. Ez téves jogalkalmazásnak minősül, mivel a felperes ténylegesen már a keresetlevélben is hivatkozott a felelősségteljes kormányzás alapelve, amely tartalmilag egybevág a megfelelő ügyintézés elvével és az Alapjogi Charta 41. cikkével.

Negyedszer a Törvényszék azt előfeltételezi, hogy az irányelv személyesen a felperesre és az atmed AG-re nem ruház jogokat. A fellebbezés arra hivatkozik, hogy ez ellentétes az uniós joggal, mivel mindkettő címzett a védzáradéki eljárásban, és gazdasági szempontból középpontban álló érintettként mindkettő hivatkozhat az áruk szabad mozgásának az elvére.

Ötödször a Törvényszék jogilag téves módon tagadja a Bizottság jogellenes magatartása és a hivatkozott kár közötti okozati kapcsolat fennállását. E tekintetben a Törvényszék torzítja a tényállást, és a tényeket jogilag tévesen minősíti. A Törvényszék ezenfelül a 93/42 irányelv 8. cikkének (2) bekezdését is sérti, nem végez jogi vizsgálatot, és a határozatát nem indokolja kielégítő módon.

Hatodszor a Törvényszék a KOM RENV 1. és. mellékletének a figyelmen kívül hagyásával megsértette a tisztességes eljárás és a meghallgatáshoz való jog alapelveit, az EJEE 6. cikkét, és az Alapjogi Charta 47. cikkét, valamint eltorzította a tényállást és a bizonyítékokat.

Hetedszer a Törvényszék azzal, hogy nem adott helyt a felperes azon kérelmének, hogy kötelezze a Bizottságot a védzáradékkal kapcsolatos iratok tervezetének a kiadására, megsértette a tisztességes eljárás elvét, az EJEE 6. cikkét, az Alapjogi Charta 47. cikkét, valamint az eljárási szabályzata 64. cikke (3) bekezdésének d) pontját és a Bíróság alapokmányának 24. cikkét.